

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden Julius 11-dik napján, 1815-dik esztendőben.

Végezte a' Junius 18-dik napján történt tsata leírásának a' Párisi Monitor szerint: —

„Igy lévén a' dolgok' állapotja a' győzedelem a' mienk vala; mind azok a' helyek kezünkben valának, a' hol az ellenség a' verekedésnek elkezdődésekor állott: de, minthogy a' lovasságunk igen hamar és rosszúl vitetett a' tűzbe, többé semmi nevezetes resultatumokat nem várhattunk. Marschall Grouchy mindazonáltal minekutánna eszébe vette a' Prussus seregnek mozdulását, annak a' háta' megé vitte seregeit, a' mellynek más napra igen szerentsés következései felől lehetünk bizonyosok. Kilentz órákig tartott tüzelés' s lovas és gyalog verekedés után örömmel szemlélte az egész ármáda, hogy az ütközet megnyerettetve, és a' tsata' mezeje a' mieink' birtokában légyenek. —

„Azok az ifjú testőröz seregbéli négy batalionok, mellyeket (mint ezen tudósításban feljebb előadatott) elküldettek vala, hogy *Mont-St-Jéanon* túl a tsata' mezején a' mi Vasasainknak segítségére mennyenek, az Anglus batteriáknak kártátstüzek miatt sok kárt vallván, ezen batteriákra ütöttek bajonéttal. Az éjtzaka elközelgett; néhány Svadronokból álló Anglus lovaság, ezen batalionoknak jobb szárnyokra tsapott, s őket megzavarta s megfutam-

tatta; a' futók a' batteriákat körül vevő árkokon által jöttek; őket az ott közel álló Regementek meglátván megfélemlettek, s minthogy olyan batalionokat láttak futni, mellyek a' testörzökhöz tartoztak, azt gondolták, hogy a' régi testörz sereg tétetett semmivé. Egyszerre kiáltozni kezdettek, hogy: *minden oda van! a' testörzök vissza verettettek!* Sőt azt erőssíti a' katonaság, hogy különbkülömb helyeken sok rossz gondolkodású emberek lettek volna megbúva, a' kik ekkor e'képpen kezdettek kiáltozni: *Sauve qui peut!* (tarisa-meg magát, a' ki megtarthatja!). De akár mint történt is a' dolog, elég, hogy a' lett belőlle, hogy az egész sereget egyszeriben elfogta az irtóztató félelem; a' sokaság egyszerre ellepte a' közösülés' lineáját; az ágyuzók, minden féle katona csoportok, puskaporos szekerek, egy szóval mindenek oda siettek, a' melly ötszezavarodott sokaság még a' régi testörz sereget is magával együtt ragadta, a' melly mint tartalék, hátul állott. Egy szempillantat alatt egy tsupa zürzavarmassává vált az ármáda; minden féle nemű csoportok öszszelegyedve futottak; sereget formálni belőlők lehetetlen vala; az ellenség ezt a' zavarodást eszébe vévén, lovaságot botsátott a' futók után, mellymit még nagyobb lett a' rendtelenség; az éjjeli zürzavar miatt lehetetlen vala a' katonaságot a' maga megsalattatása felől meg-

győzni 's öszszegyűjteni. Így vesze-el egy eivégződött ütközet és az 'a' nap, mellyen a' nem jól tett lépések ismét helyre hozattak vala, így veszének-el azok a' jó resultátumok, mellyek felől magunkat a' következő napra már bizonyossá tettük vala, így veszének-el mind ezek egy rettenetes (*yanicus*) megijedésnek szempillanlantatja miatt. Még a' Császár mellett szolgálatoj tévő Svadronokat is úgy széllyel nyomta szagatta az árvízmódjára rohauó sokaság, hogy ezek is minden rendjeket elvesztvén, nem volt mit tenniük, hanem nekik is a' massával egygyütt kellett rohanni. A' tartalék ágyuk és minden bagazsia, melly a' *Sambre* vizén még által nem jött vala, 's a' tsata mezején lévő minden készületek, az ellenség' kezében hagyattak. Még tsak a' sem vala lehetséges, hogy a' jobb szárnyunkon állott seregeket megvárhassuk; tudva van, hogy mivé szokott a' világon a' legvitézebb armáda lenni, akkor, midőn abban mindenek úgy öszszevarodnak, hogy azt többé organizálni lehetetlen legyen."

~~~~~

Tsak ezen tsata' mezején 124 Frantzia ágyuk maradtak hátra; mellyeket a' győzedelmesek pántlikával és virágokkal feltzifrázva vittek-be győzedelmi örvendezéssel Brüssselbe. Ugyan ezen tsata' mezején találták-meg a' Bonaparte' hordozható visgalodó tornyát is, a' melyről ezt az ő sorsát örökre meghatározó ütközetet szemlélte. Véghetetlen sokságú Frantzia Váas katoná hullott-el ezen a' mezőn.

~~~~~

Itt következnek most ezen nevezetes napoknak *Prussus* és *Anglus* hivatalszerént való leírásaik is: —

Prussus fő vezér *H. Blücher* ilyen előadást hirdettetett-ki Generális *Gnesenau* által arról a' *Ligny* mellett Jun. 16.-dikán történt verekedésről, melly a' 18.-diki nagy ütközetet megelőzte: —

„Jun. 16.-dikán a' *Bric* és *Sombref* kö-

zött lévő halmokon állott a' *Prussus* armáda; a' maga linéája előtt lévő *Ligny* és *St. Amand* nevű falukat elfoglalva tartotta; de itt még tsak három *Prussus* armádák valának egygyütt, a' 4.-dik, melly eddig *Lüttich* és *Hanüt* között tanyázott, útjában sok akadályt találván, még nem érkezhetett vala meg. *F. M. Hertzog Blücher* mindazáltal így is meghatározta a' megütkezést, annyival is inkább, hogy az ő segítségére Lord *Wellington* a' maga seregének már egy részét és a' *Brüssel* mellett fekvő tartalékot egészszen útjuk indította vala, 's a' 4.-dik *Prussus* armádanak is nem soká meg keil vala érkezni. A' verekedés 16.-dikban dél után 3 órakor kezdődött-el; az ellenség 130,000 embert állított-ki a' síkra, a' *Prussus* armáda pedig tsak 80,000 emberekből állott. *St. Amand* volt az első, mellyet az ellenség megtámadott és vitéz oltalmazás után elvett. Az után minden erejét *Ligny*-nek fordította, melly egy keményen épült nagy falú hasonló nevű víz mellett. Itt olyan verekedés kezdődött-el, melly a' históriában előforduló legvakmerőbb verekedések közzé tartozik. Sokszor lattuk, hogy egy falut most az égygyik majd a' másik tsatázó sereg elveszen a' másiktól: de itt magokban a' falukban folyt őt egész órákig a verekedés, 's az elő és hátra felé való mozdulások tsak igen kicsiny helyen estek. Mind két rész újabb még újabb seregeket hozott szüntelen elő a' verekedésre; mindenik rész nagy fegyveres massákat tartott készen a' falunak azon része megett, a' melyben ő állott. A' tartalékokból és halmokrol szüntelenül jöttek-le a' segítő seregek a' viaskodásra. A' két rész kétfelőlről valami két száz ágyuval tüzelt a' falura, melynek most egy majd más része lángolt. Gyakran az egész tsatázó linea verekedett, de tsakugyan leghevesebben folyt a' verekedés itt *Ligny*-nél. A' verekedés a' *Prussus*oknak látszott kedvezni, minthogy egy Batalión, mellyet *H. Blücher* maga személyesen vitt a' tűzbe,

*St. Aman*ót vissza vette vala a' Frantziáktól, 's e'képpen az égygyik halom is vissza került vala a' Prussusok kezire: hanem *Ligny*nél tsakugyan így is egyenlő heves-séggel folytattatott a' tsatázás. A' dolognak kimenetele az Anglus seregeknek, vagy pedig a' 4-ik Prussus sereg' megérkezésektől vala felfüggesztetve, minthogy ezen esetben a' F. M. *Blücher* linéájának jobb szárnya igen derekasint réa' tsaphatott volna az ellenségre. Azonban megérkezett a' hír, hogy magát azt az Anglus sereget, mely a' Prussusok' segítségére rendeltetett vala, egy más Frantzia armáda megtámodta légyen, és hogy tsak igen nagyiparkodással tarthatta légyen meg a' maga fekvését *Quatre-bras* mellett. A' negyedik Prussus armáda sem érkezett vala meg: melyhezképpest a' Prussusoknak a' magokénál sokkal nagyobb ellenséges erő ellen kelle kiállani a' verekedést. —

„Az éjtzaka már nagy lépésekkel közelite; a' *Ligny*nél való verekedés azonközben még most is egyenlő szerentsével és néki mérgesüléssel folytattaték vala; a' segítség híjába váratattik, a' veszedelemóránként nevedekett; már minden tsapatok megfordúltak vala a' tsatában; tsak egy lögement sem volt oly közel hozzánk, hogy segítségünkre jöhetett volna. Ekkor történt, hogy egy ellenséges gyalog tsapat az éjjeli sötétségtől segítettén, a' nélkül, hogy észre vettük volna, a' falut egy felől megkerülte, míg az alatt néhány Vasas lögementek más felől előre nyomúltak, 's a' házak megé állítatva lévő Prussus fő seregre hátúrol réa' tsaptak. Ez a' meglepettetés-határozó következésü vala kiváltképpen azért, hogy a' Prussus lovasság, mely a' falú előtt egy dombra vala állítatva, éppen ekkor a' Frantzia lovasságtól vissza nyomtatott vala. A' falú megé álló Prussus gyalogságot azonközben, uobá vissza vonni kéntelenített is magát, tsakugyan sem az éjjelnek, a' mely minden veszedelmet nagyobbak képzeitet, közepette történt

megtámadtatás, sem annak meggondolása, hogy minden felől körülvetetve légyen, réa' nem vehették a' verekedéstől való megszünésre. Sűrű massákban állván, az ellenség' lovasainak minden réa' való tsapásait vissza verte 's így folytatta hátrálását a' halmokon által *Tilly* felé. A' Frantzia lovasságnak hirtelen való előnyomulása miatt némelly Prussus ágyuk hebehurgyálva hátrálván, valami szoros útra vetődtek, a' hol zúrzavar támadván köztök, így történt, hogy 15-töt közzülök elvett az ellenség-ség. A' tsafa' mezejétől egy fertály orányira ismét rendbe szedte magát a' Prussus armáda; az ellenség ötet tovább kergetni nem mérészlette. *Bric* és *Sombref* nevű falukban még ezen éjjel is megmaradott vala Generális *Thielemann* a' vezérlése alatt lévő 3-dik armádaival, és tsak napfeljőtkor vonta onnét magát *Gembloux* felé szép lassan, a' hova azon éjjel a' 4-dik armáda is megérkezett vala végezetre a' Generális *Bülow* vezérlése alatt. Az 1-ső és 2-dik armádák a' *Mont-St. Guiberti* szoros út megé vonták-el reggel magokat. A' Prussusoknak elestekből és sebesekből álló vesztese nagy volt: hanem fogságra senkit nem ejthetett közzülök az ellenség, kivéven a' megsebesedeteknek egy részét. —

„Az ütközet el vala veszve, de a' be-tsület nem. A' Prussusok olyan vitézséggel verekedtek, hogy kulömbén kívánni nem lehetett, 's bátorságok meg nem tsökent, mivelhogy különkülön mindenik megtartotta a' maga erejébe helyheztetett bizodalját. Feldmarschal *Blücher* ezen tsatában nagy veszedelemnek tette-ki magát személyesen. Egy versben a' lovassággal maga személyesen tsapván az ellenségre, 's vissza veretettén, midőn az ellenséges lovasságtól tüzesen üzetetne, egy golyóhis keresztül lyukasította a' lovát, a' mely ugyan ezen seb miatt ekkor el nem bukott, hanem mind addig futott, míg egyszer dögölve a' földre esett, 's a' ller-tzeget maga alá nyomta, a' ki elszédülve

a' 16 alatt maradt. Az ellenséges Drago-nyosok azonközben folytatták a' Prussusok kergetését; ezeknek mar az ő' utolsó tsapatjok is hátra hagyta vala a' Hertzeget, tsak egy Adjutánszal, a' ki lovárol leszállván, eltökéllette vala magát, hogy akár hogy üssön-ki a' dolog, el nem távozik vezére mellől. A' veszedelem nagy vala, de az egek vigyáztak. A' Prussusokat üző ellenség mellett tsapott-el, de eszébe nem vette a' Feldmarschalt; nem soká megfordítván a' Prussusok a' Frantziákat, ezek ismét mellette vágattak vissza, 's ekkor sem vették észre a' még ekkor is lova alatt fekvő Feldmarschalt, a' ki már most az alól nem minden baj nélkül kivonattatván, egy Dragonyosnak lovára ült-fel. —

„Junius 17-dikén mind *Wavre* mellett gyűltek össze a' Prussus armádák: *Napoleon* pedig a' *Charleroi* felől *Brüssel* felé vivó úton folytatta mozdulásait előfelé *Lord Wellington* ellen, kinek egy armádája hevesen össze tsapott vala az nap' a' Frantziákkal *Quatre-bras* mellett. *Lord Wellington* ekkor a' *Brüsseli* úton állapodott vala meg armádája derekával, hadi lineájának bal szárnyát *Haye-Saint*, jobb szárnyát *Braine-la-Leud*, közepét pedig *Mont-Saint-Jean* mellett telepítvén meg éjtzakára, megírván *Feldmarschall Blüchernek*, hogy az *Anglus* armáda elfogadja ezen állásban az ütközetet azon esetben, ha *F. M. Blücher* megígéri, hogy két armádáival ötet segíteni fogja. *F. M. Blücher* ígéretet tett, hogy minden armádáival segítségére fog menni, sőt jóvallotta, hogy, ha *Napoleon* meg nem találná őket támadni, ezen esetben ötet más napmagok a' Szövetségesek támadják-meg. Ebből ki lehet hozni, hogy melly kevésse zavartatott volt meg a' 16-dikban folyt verekedés által a' Prussus armáda 's melly kevésse vesztette volt el bátorságát. Így telt el Jun. 17-dik napja.“

(Már most a' *Lord Wellington* tudósítása is kezünkhöz érkezett a' *Junius*' neve-

zetes 18-dik napjáról: de ennek magyar fordítását tsak Pénteken adhatjuk-ki) —

Frantzia Ország.

Napoleon Jun. 21-dikén délelőtt érkezett vissza Párisba a' szerentsétlen ütközet után, 's a' Ministereket azonnal összehívatta, a' kik közzül *Carnot* még az nap a' *Pairék*' kamarájába meuvén, így beszélt: —“

„A' Császár ma 11 órákor megérkezett, Ministereit össze hívatta, 's nekik jelentette, hogy az armáda a' *Fleurusi* térségeken való nevezetes győzedelmeskedése után, melyben a' Prussus armádának vírága semmivé tétetett, egy nagy ütközetet tsinált. Két napokkal az után *Brüsseltől* 4 mértföld távolságra az *Anglus* armáda, egy egész nap verettetett, és a' tsata' mezejit oda hagyni kéntelenítettett; hat *Anglus* zászlók vétettek vala el, 's az ütközetnek kimenetele már bizonyos vala, midőn azonközben a' következett éjjel a' roszt indulatú emberek lármát tsinálván 's terjesztvén el a' táborban, olyan zűrzavart okoztak, mellyet a' Császárnak jelenléte sem tsendesíthet-le azért, hogy a' dolog éjtsakatörtént. Ezt szerentsétlenségek követték, mellyeket megakadályoztatni lehetetlen vala. Ő Felsége vissza jött Párisba, hogy a' Ministerekkel a' hadi készülteknek helyreállítások eránt tanátskozzék. Ő Felsége mostanában bizonyos jóvállásokat készít, mellyeket a' kamarák eleibe fog küldeni.“ —

Azt mutatja *Carnotnak* ez a' beszédje, hogy *Bonaparténak* a' Párisba való visszatérése a' 18-dik Juniusi nagy veszedelem után telyességgel nem a' koronárol való lemondás, hanem a' volt, hogy mint a' *Moskai* és *Lipsiai* futások után újabb hadi erőt és készületeket kaphasson a' nemzet-től. — Végezvén *Carnot* a' beszédet, a' képviselők' kamarájának egy követsége érkezett a' *Pairék*' kamarája' eleibe, mellyet *Thibaudeau* azonnal felolvasott. A' követség' foglalatlja a' volt, hogy a' képviselők

kamarája a *Lafayette* jóvállására, következő pontokból álló határozást tett legyen: 1) A' képviselők' kamarája kinyilatkoztatja, hogy a' nemzet' függetlensége fenyegetettik. — 2). A' képviselők' kamarájának ülése felbenemszakadóvá (permanensé) válik. Minden próba, melly oda czélöz, hogy ez eloszlattassék, árulásnak bűne; a' ki ilyen próbát teszen, mint hazaáruló úgy ítéltessék-meg haladék nélkül — 3) A' reguláris katoná és nemzeti testörző seregek, a' kik a' szabadságért, függetlenségért, s Frantzia ország' vidékeiért tsatáztak 's még tsatáznak, magokat a' hazára nézve érdemesekké tettek — 4). A' hadi, a' külső, a' politziai, és a' belső dolgokra ügyelő Ministerek meghivattatnak, hogy haladék nélkül jelenjenek-meg a' gyűlésben. — *Lafayette* még egy 5-dik pontot is jóvállott vala; azt tudni illik, hogy a' Párisi testörző seregek azonnal organizáltassanak: hanem ez a' jóvállás, a' *Merlin* tanátslására még a' képviselők' kamarájában vissza vetetett, 's tsak a' 4 első erőssítették vala meg: a' *Pairék'* kamarájában pedig a' 4-dik pont is vissza vetetett, 's tsak a' három első hagyattattak-meg.

A' *Lafayette'* beszédjéből, mellyet ezen pontoknak jóvállásakor elmondott, ezeket a' kifejezéseket jegyzték-fel: — „Uraim! Midőn sok esztendőknök eltélése után ismét megszollalók, kötelességemnek lenni ismerem előttetek a' hazát fenyegető veszedelemtől beszelleni, melynek ettől való megmentetésére tsak egyedül az uraknak van ereje. Szerentsétlen hírek terjedtek vala el, 's fájdalom! bé is tellyesedtek. Most itt van az a' szempillantat, hogy ama' régi három színű zászló, a' szabadságnak, az egyenlőségnek, 's a' közönséges rendnek zászlója körül öszszegyülekezzünk; ezt a' zászlót kell nekünk az idegeneknek törvénytelen kívánságaik és a' belső próbatételek ellen védelmeznünk. Engedjek-meg az Urak a' szent úgy Veteranusának (örög katonájának), a' ki örökké idegen volt a'

pártoskodó indúlattól, némelly jóvállásokat tenni, a' mellyeknek szükséges voltát reménlhetőképpen minnyájok helyben fogják hagyni.“

Ugyantsak ezen 21-dik Juniusi ülésben egy közös Deputatziót rendeltek vala ki a' *Pairék* és képviselők' kamarái, oly véggel, hogy haladék nélkül tanátsot tartssanak a' Császár Ministerális tanátsával a' haza' megtartatására szükséges eszközökről. Ez a' Deputatzió Junius' 22-dikén délelőtt tette-meg a' maga jelentését a' Ministeriális tanátsal való értekezésnek reszultatúmaról. *Grenier* volt a' beszéllő — A' kirendeltetett biztosságnak 16 tagjai, öt tagoknak ellenmondásával, megesmerték, úgy mond: hogy a' haza' java a' Császárnak abban való megőgygyezését kívánja, hogy a' két kamarák haladék nélkül követséget nevezzenek-ki a' végre, hogy egyenesen a' Szövetséges Hatalmasságokkal alkudozzék oly feltétel alatt, ha ezek Frantzia országának nemzeti függetlenségét, birtokait, 's azt a' just, mellyel minden nemzet bír arra, hogy magának olyan' Constitútziót adhasson, a' milyent jónak tart, bántódás nélkül hagyják; hanem, hogy ugyan ez a' biztosság egyszersmind azt is tanátsosnak lenni megesmérte, hogy ezt az alkudozást a' nemzet' minden erejének sietséggel való kifejtése (kiállítása) által foganatosítani kell. A' mi pedig ezt az utolsó pontot illeti, a' Státusministerek, mint a' képviselői kamará' tagjai, minden hathatós eszközöket jóvállani fognak a' kamarának arra, hogy embert, lovat, pénzt, és minden egyebet öszsze szerezni, valamint szintén arra is, hogy a' belső ellenséget a' hazában elnyomni, miként lehessen.“

Nem soká az után megérkezett a' két kamarákba a' Császár lemondása is, hanem az a' felett a' képviselők között támadott vetekedések azt mutatják, hogy ha szintén *Bonaparte* a' fia' számára mondott is le, a' kamarák tsakugyan nem tartották az által magokat köteleztetni arra, hogy magokat

az ő lemondásának ezen feltételéhez késők. A' lemondás után a' képviselők' kamarájának Vice-Elölülője a' 4 titoknokokkal egyetemben Bonapartéhoz menvén; ez őket baladék nélkül maga eleibe botosította, 's egyebek között azt mondotta nékik, hogy Frantzia országnak függetlenségét, szabadságát, és boldogságát mindenkör legnagyobb örömmel fogja szemlélni. Azt igen nagyon jóvalotta 's ajánlotta a' kamarának, hogy el ne felejtkezzenek arról, *hogy ő a' fiának részére mondott-le a' koránáról.*

Mind a' két kamarákban sokáig tartott az ezutánani Uralkodó felett való versengés. A' képviselők' kamarájában így szollott *De-la-Rochefoucauld-Liancourt*: — Azon a' ponton állatok, hogy egy *interimalis* Országlószekeket állítsatok-fel; ezen a' munkán nem soká által kell esnetek: ennek meg kell előzni a' Constitúzió' megvissalatasának munkáját, és az, a' kít Frantzia ország a' maga *Fejedelmévé* fog választani — — Itt oly nagyon kezdették a' képviselők minden felől kiáltozni, hogy: *Megvan már választva ez a' Fejedelem* — hogy el kellett halgatni az Orátornak.

A' Pairek' kamarájában is erre a' tárgyra vonván *Bedoyere* a' figyelmetességet, így beszélt: — „Ki akarja-é a' Kamara, *II-dik Napoleont*, mint Császárt kiáltani, vagy pedig új Országlást akar elfogadni? *Napoleon* a' maga fiára nézve mondott-le. Mitsoda más Országlást akarunk felállítani? Jussion csak eszünkbe, hogy mitsoda meggyógyíthatatlan következesi voltak az előbbeni *interimalis* országlásnak. Szükséges dolog meghatározunk, hogy mitsoda Országlást akarunk felvenni. A' Császár elég nyilvánóságosan tette a' maga lemondását.

Ennek nem lenne ereje, ha a' fia meg nem esmertette.“ — Gróf *Boissy* úgy vélekedett, hogy ez a' javallás még most idő előtt való, és ellenkezik a' politikával, ez eránt határozást tenni még most lehetetlenség. — Hasonlóképpen itelt Gróf *Ségur*; azt mondván, hogy a' Császár' áldozattételét el kell fogadni: de semmi hebeburgya határozásra nem kell lépni, mert mind ezek a' tárgyak éretl' megfontolást kívánnak.

A' hadi Minister egy előadást terjesztvén a' képviselők' kamarája' eleibe, a' lehetőségig iparkodott biztatni a' nemzetet a' maga még meg lévő hadi ereje eránt, hanem Marschal *Ney* felálván, e' képpen czáfolta-meg ötet egész kinyílt szívűséggel: — „Mind ezek a' biztató tudósítások hamissak; az ellenség mindenütt győzedelmes; én a' Császár alatt az egész armadát vezérlettem; szemléelője voltam a' zürzavarnak; leg több, ha 16 vagy 18 ezer embe-reink megállapoptak a' határszélén, de ezek is úgy még vannak verettelve, hogy semmi kedvek sem lehet az újabb verekedéshez. Ha Marschal *Grouchy* semmit nem vesztett, fedezhette volna a' nagy armadá' hátrálását, 's így a' Császár nem jött volna Párisba. A' mit én mondok, mind olyan tiszta igazság, mint a' napfény. Az ellenség 80,000 emberrel áll *Nivellesnél*. A' Prussusok nem tettek semmivé, mint mondatott; egy armadájok még ekkor a' tűzbe sem volt. Az ellenség 6 vagy 7 napok alatt a' Párisi kapuk előtt lehet. Nintsen a' haza' megtartására egyéb eszköz hátra a' Szövetségesekkel való alkudozásnál.“

Jun. 22-dikén még azt irták Párisból, hogy *Napoleon* azon estve a' *Sequana* partjai mellett kotsikázott fedeletlen hintóban.

*Jul. 8-dik napján adtak 100 Forint Huszas pénzért 320 1/8 forintot. Váltótá-
dulában. Egy Császár aranyért 14 forintot 30 krt.*